

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **D. W., A.**, so sídlom K., K., zastúpený advokátom J. D. A., AK so sídlom Z., K., proti žalovanému **Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky**, Lazovná ulica 63, Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. I/223/10964-72756/2010/990057-r z 18. júna 2010, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 7S/13905/2010-48 zo 4. mája 2011, jednohlasne, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 7S/13905/2010-48 zo dňa 4. mája 2011 **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného č. I/223/10964-72756/2010/990057-r z 18. júna 2010 a ktorým bolo potvrdené rozhodnutie daňového úradu Košice IV č. 698/230/21196/10/Pav zo 16. marca 2010 a ktorým bol žalobcovi vyrúbený rozdiel DPH za obdobie máj 2008 v sume 25 865 Eur. O náhrade trov konania rozhodol krajský súd podľa § 250k ods. 1 OSP tak, že v konaní neúspešnému žalobcovi ich náhradu nepriznal.

Krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že námietku vo veci miestne nepríslušného daňového úradu súd neakceptuje, keďže daňová kontrola bola vykonaná v roku 2008 a Nález Ústavného súdu SR č. II. ÚS 118/06-61 z 10. decembra 2009 nemá povahu retroaktivity na predchádzajúce daňové kontroly a že zákonom č. 494/2010 Z. z. bol zmenený § 15 ods. 1 zákona č. 511/1992 Zb. s účinnosťou od 30. decembra 2010. Zároveň krajský súd uviedol, že žalovaný viedol dokazovanie v súlade s právnou úpravou a na základe čoho potom prijal aj správny právny záver. Podľa súdu žalobca nesplnil zákonné podmienky na priznanie odpočtu DPH, keďže nepreukázal, že deklarované služby boli dodané.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie, domáhajúc sa jeho zmeny v podobe, že Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok krajského súdu zruší, dôvodiac tým, že daňovú kontrolu vykonali pracovníci daňového úradu Košice – okolie a platobný výmer vydal správca dane – Daňový úrad Košice IV. a že nebol vypočítaný konateľ spoločnosti D., S. p. O. B..

Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení na odvolanie nesúhlasil s dôvodmi uvedenými v odvolaní žalobcu a navrhol napadnutý rozsudok krajského súdu z jeho vecne a právne správnych dôvodov potvrdiť. Uviedol, že u žalobcu bola vykonaná riadna daňová kontrola na DPH za obdobie máj 2008, výsledkom ktorej bol dodatočný platobný výmer. Žalobca nevyužil svoju možnosť doložiť predmetné doklady na preukázanie svojich tvrdení, ktorými by odstránil pochybnosti správcu dane o skutočnej realizácii predmetných služieb a tovarov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP), preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a v medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 250ja ods. 2 OSP, a po oboznámení sa so spisovým materiálom dospel k záveru, že rozsudok vrátane je potrebné zrušiť a vec vrátiť krajskému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb, alebo opravných prostriedkov zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb, ako aj

rozhodnutí, ktorými práva a právom chránené záujmy týchto osôb môžu byť priamo dotknuté (§ 244 ods. 1, 2 OSP).

V prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu, súd postupuje podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti OSP (§ 247 ods. 1 OSP).

Najvyšší súd z a súdneho spisu zistil, že napadnutým rozhodnutím č. I/223/10964-72756/2010/990057-r z 18. júna 2010 žalovaný zamietol odvolanie žalobcu a súčasne potvrdil rozhodnutie Daňového úradu Košice IV č. 698/230/21196/10/Pav zo 16. marca 2010, ktorým bol žalobcovi vyrúbený rozdiel DPH za obdobie máj 2008 v sume 25 865 Eur.

Poverením riaditeľa Daňového úradu Košice IV z 11. februára 2009, č. 698/320/7666/2009/Sep/Zage v zmysle § 4 ods. 3 písm. d/ bod 7. zákona č. 150/2001 Z. z. a § 15 zákona č. 511/1992 Zb. poveril I.. A. S. a E. Z. vykonať u žalobcu kontrolu DPH za obdobie január – december 2008.

Poverením riaditeľa pracoviska Košice - daňového riaditeľstva Slovenskej republiky z 9. marca 2009, č. VI/320/116/1638/2009 v zmysle § 4 ods. 3 písm. d/ bod 7. zákona č. 150/2001 Z. z. a § 15 zákona č. 511/1992 Zb. poveril I.. O. K. a I. B. O. vykonať u žalobcu kontrolu DPH za obdobie január – december 2008.

Podľa § 221 ods. 1 písm. f/ súd rozhodnutie zruší, len ak sa účastníkovi konania postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Podľa § 157 ods. 2 OSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonával ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Z ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, Ústavného súdu Slovenskej republiky ako aj Európskeho súdu pre ľudské práva vyplýva, že efektívny súdny prieskum rozhodnutí štátnych orgánov za účelom zabezpečenia práv a záujmov jednotlivcov je základným prvkom systému ochrany ľudských práv.

Podstata základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky spočíva v tom, že každý sa môže domáhať ochrany svojich práv na nezávislom a nestrannom súde. Tomuto právu zodpovedá povinnosť súdu nezávisle a nestranne vo veci konať tak, aby bola právu, ktorého porušenie sa namieta, poskytnutá ochrana v medziach zákonov, ktorú tento článok ústavy vykonáva.

Vykladať a aplikovať zákony je v právomoci všeobecných súdov, pričom tento výklad nesmie byť arbitrárny a musí byť náležite odôvodnený. Rozhodnutie súdu musí byť odôvodnené a musí byť z neho dostatočne zrejmé na základe čoho súd dospel k svojmu rozhodnutiu. Aj keď nie je nevyhnutné, aby sa súd vysporiadal s úplne všetkými argumentmi účastníkov, vyjadrenie, ktoré bolo akceptované a malo rozhodujúci vplyv na výsledok sporu musí byť zdôvodnené jasne a nepochybné. Rozsudok vyneseny súdom musí obsahovať odôvodnenie. Odôvodnenie rozsudku musí byť písomné a musí obsahovať odpovede súdu na všetky argumenty prednesené stranami, ktoré viedli k rozhodnutiu. Rozsah tejto povinnosti závisí od povahy rozsudku. Dôvody musia byť špecifikované s ohľadom na skutkové okolnosti prípadu a nielen odkazovať na určité časti zákonov. Akýkoľvek nedostatok alebo neadekvátnosť v odôvodnení môže viesť k neplatnosti rozsudku z formálnych dôvodov.

Z napadnutého rozsudku, tak ako je uvedené vyššie, nie je vôbec zrejmé, prečo krajský súd ktorý zamietol žalobu žalobcu podľa § 250j ods. 1 OSP v dôvodoch rozhodnutia uviedol, že námietku vo veci miestne nepríslušného daňového úradu súd neakceptuje, keďže daňová kontrola bola vykonaná v roku 2008 a Nález Ústavného súdu SR č. II. ÚS 118/06-61 z 10. decembra 2009 nemá povahu retroaktivity na predchádzajúce daňové kontroly a že zákonom č. 494/2010 Z. z. bol zmenený § 15 ods. 1 zákona č. 511/1992 Zb. s účinnosťou od 30. decembra 2010, hoci z tohto nálezu vyplýva, že súd sa mal v svojom rozsudku vysporiadať s tou skutočnosťou, že ktorí poverení pracovníci mali vykonať u žalobcu daňovú kontrolu, či pracovníci Daňového úradu Košice IV na základe poverenia z 11. februára 2009, č. 698/320/7666/2009/Sep/Zage, alebo pracovníci pracoviska daňového riaditeľstva Slovenskej republiky – pobočka Košice Slovenskej republiky na základe poverenia z 9. marca 2009, č.

VI/320/116/1638/2009. Toto však v rozsudku krajského súdu absentuje. Preto možno konštatovať, že odôvodnenie odvolaním napadnutého rozsudku nie je presvedčivé a v súlade s ust. § 157 ods. 2 OSP.

Najdôležitejšou časťou odôvodnenia akéhokoľvek rozsudku je tzv. právna veta, t. j. právny názor konajúceho súdu, ktorý odôvodňuje výrok a ktorý musí korešpondovať s výrokom a musí umožniť každému pochopiť, prečo konajúci súd vo veci rozhodol tak, ako rozhodol. Pri nedostatku právnej vety nie je možné dospieť ani k záveru, či je rozhodnutie prvostupňového súdu vo výroku vecne správne, keďže výroku nekorešponduje relevantné odôvodnenie.

Nie je úlohou odvolacieho súdu domýšľať dôvody, pre ktoré prvostupňový súd rozhodol vo veci tak ako rozhodol, ani nahrádzať úlohu prvostupňového súdu v súdnom prieskume rozhodnutí správnych orgánov. Ak by odvolací súd takúto úlohu na seba zobral, potom by vážnym spôsobom zasiahol do práva účastníka konať pred súdom, nakoľko by ho *de facto* obral o možnosť dvojinštančného konania garantovaného v týchto prípadoch zákonom. Preto krajský súd pochybil, keď rozhodnutie žalovaného zrušil bez toho, aby dôvody jeho rozhodnutia boli súladné výrokom rozhodnutia.

Takéto rozhodnutie možno považovať za arbitrárne, pretože aj nedostatočne odôvodnené rozhodnutie súdu môže zasiahnuť do práva na súdnu ochranu, ktorá je garantovaná každému Ústavou Slovenskej republiky.

Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd podľa § 221 ods. 1 písm. f/ napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie, pričom v novom konaní krajský súd preskúma zákonnosť postupu a rozhodnutia žalovaného, vo veci opätovne rozhodne, pričom rozhodne aj o trovách tohto odvolacieho konania podľa § 224 ods. 3 OSP a svoje rozhodnutie aj náležite odôvodní podľa § 157 ods. 2 OSP.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 17. mája 2012

JUDr. Eva Babiaková, CSc.,v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :

Dagmar Bartalská